

Indenrigsministeriet. Alt Fiskeri, Søfart o. s. v. henligger under Indenrigsministeriet, og jeg tror derfor ikke, at det vilde være rigtigt, — om jeg saa maa udtrykke mig — at tage Næringsveiene bort fra Indenrigsministeriet (Tugen: Lods-væsenet!) Det ærede Medlem maa udfylde mig, Lods-væsenet er ikke en Næringsfilde for Landet. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt at tage Næringsfilberne bort fra Indenrigsministeriet. Nu er Redningsvæsenet jo ganske vist ikke som saadant en Næringsfilde. Men da Skibsfarten i det Hele taget henhører under Indenrigsministeriet, og da Redningsvæsenet jo er nøie knyttet til Skibsfarten og til Fiskeriet, mener jeg, at det er rigtigt, at det bliver, hvor det er. Men jeg skal holde mig til selve Lovforslaget, og jeg skal da med Hensyn til det ærede Medlems Løvl om, hvorvidt der kan oprettes en Redningsstation paa den nævnte Ø, bemærke, at jeg ikke skjønner rettere, end at denne Løvl er besvaret ved de Forhandlinger, som ere førte i det andet Thing, og som jeg antager, at det ærede Medlem lige saa vel som jeg har haft Leilighed til at gennemgaa. Det ærede Medlem vil da deraf have set, at det er godt-gjort, at der ikke vil saunes Mandstaf, og saavidt jeg husker, er der ogsaa Heste til Stede for paa-kommende Tilfælde, saa at det ærede Medlems Løvl vistnok ikke er berettiget. Ganste vist har der været nogen Løvl om, hvor vidt man skulde lægge Redningsstationen ved Byen, altsaa paa den vest-lige Ende af Den, eller paa den folketoemme Del af Den, hvor de fleste Strandinger forekomme, men det, at der har været Løvl derom, kan ikke forarsage, at vi her skulde lægge Lovforslaget nogen Hindring i Veien. Forøvrigt forekommer det mig, at Løvlen allerede er løst — hvad ogsaa synes at fremgaa af Forhandlingerne — derhen, at man mener, at det er lettere at lægge Stationen i Nærheden af, hvor Strandingerne foregaa, idet det er lettere at bringe Mandstabet til Stede end Baaden. Jeg tror derfor, at det ærede Medlems Løvl i denne Retning er over-flødig. Jeg skal ikke negte, at der jo her ikke er Tale om nogen stor Udgift; men da Stran-dingerne jo ere stegne i en foruroligende Grad, idet de, saa vidt jeg veed, i de sidste 10 Aar ere stegne med 60 pCt., saa kan jeg ikke finde det rigtigt, om man vilde søge at standse Lovfor-slaget i dets videre Gang. Forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at der i Følge Finantsloven for det kommende Aar allerede ydes 57,000 Kr. til Redningsvæsenet. Der er i Alt 39 Stationer, saa at dette altsaa bliver den 40de, det er derfor rimeligt nok, at den Udgift, som her staar nævnt, nemlig 1,400 Kr., passer, thi naar man dividerer 39, som er Antallet af Stationerne, ind i 57,000, saa giver det omtrent 1,400 Kr. til hver Station. Der er jo allerede, som det ses i Finantsloven Side 26, oprettet 25 Baadstationer og 9 Skatstationer i Sylland, samt 2 Baadstationer

og 3 Skatstationer paa Bornholm. Dette udgjør i Alt 39 Redningsstationer, som koste den Sum, jeg har nævnt. Jeg kunde finde det rimeligt, at Befolkningen kom til at faae nogen større Inter-esse for Redningsvæsenet i det Hele taget, og især da den Del af Befolkningen, som har nogen Anledning til at sysselsætte sig dermed. Det er muligt, at det kunde hjælpe Noget, naar de, der reddede Mennekeliv — saaledes som det ærede Medlem for Ljighted Amts 2den Valgkreds (Sag) bemærkede — fik nogen mere Paaskjønnelse, men jeg vilde dog ikke saa vidt som han og sige, at Belønningerne skulde forhøies efter en storar-tet Maalestok. Det tror jeg ikke vilde være rigtigt; men der er ogsaa en anden Maade, paa hvilken man vistnok kan gjøre noget Mere i den Retning, end der nu gjøres, og det er ved at indrette en Spøstatisfik. Derfor man kunde faae indrettet en Spøstatisfik i Vighed med, hvad der, efter hvad jeg har erfaret, finder Sted i England, hvor Redningsvæsenet forøvrigt er aldeles frivilligt, saa vilde man kunne faae Oplysning om, hvem der havde gjort sig særlig fortjent, og hvem der havde givet særlig Anledning til Misfor-nøielse, og navnlig dette Sidste, tror jeg, vilde frugte lige saa meget som Præmie-væsenet, som jeg forøvrigt ikke skal have Noget imod; jeg har ogsaa udtalt mig for, at Premier blive givne efter en noget større Maalestok end hidtil. Jeg skal ikke udtale mig yderligere paa nærværende Trin, da det ikke er nogen stor Udgift, 1,400 Kr. aarlig, der her er Tale om. Der er jo uregtelig paa Anholt foregaaet mange Strandinger, og det har viist sig, at Fiskerne derne have særlig, naar henfæs til de foreliggende Omstændigheder, reddet mange Mennekeliv, og jeg tror, der er god Plads for en Redningsstation. Jeg haaber, at dette Lovforslag maa blive fremmet.

Tugen: Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Horsens (Væjer) kom ind paa, nemlig om, hvorvidt man kunde henlægge Rednings-væsenet under Marineministeriet, er ingenlunde et Spørgsmaal, som er uden Betydning. I Følge Grundloven er det jo overladt til Hans Majestæt Kongen at bestemme, hvorledes Forretningerne skulde fordeles imellem Ministerierne, saa at Rigsdagen ikke umiddelbart kan udøve nogen Indfly-delse herpaa. Men vi have dog flere Gange haft saadanne Spørgsmaal under Forhandling, og det er ikke usandsynligt, at, naar der blev fremsat fornuftige og forstandige Grunde, hvorfor denne Sag skal overgaa fra et Ministerium til et andet, saa vilde det ske, og det er jo ogsaa stet i mangfoldige Tilfælde. Det er ikke sagt, og det er heller ikke oplyst af det ærede Medlem fra Horsens, at man i Betænkningen fra et tidligere Udvalg i 1873—74 om Redningsvæsenet, hvoraf jeg var Medlem, foreslog at henlægge Sager ved-rørende Redningsvæsenet under Marineministeriet;